

LA TARTRANA

centre d'estudis
d'altafulla

RECULL DE COSES NOSTRES

altafulla, març del 1.980

nº 3

EN RECORD DE MOSSÈN GAIETA

El 10 de març del 1.975 moria a São Paulo (Brasil) Mossèn Gaietà Magriñà Sendra, fill d'Altafulla. Quan aquest número de La Tartrana surti a la llum farà, doncs, cinc anys del seu adéu. És per això que hem cregut oportú, donada la coincidència de dates, de retre-li un modest homenatge a mossèn Gaietà: Un simple record, si voleu, però no volíem pas que ens passés per alt. És propi dels pobles que es tenen per civilitzats honorar els seus fills que destaquen per una o altra raó.

Creiem, però, que no és aquest el moment d'explicar la seva vida, donat que són moltes les generacions d'altafullencs que el coneurérem i el tractàrem, i la seva imatge i el seu fer encara són ben vius en el record dels amics, companys d'escola i de seminari. I en tenim proves: Fa tres mesos, exactament el 16 de desembre del 1.979, Blancafort -poble on havia estat de rector- li va fer un homenatge, dedicant el seu nom a una plaça de la Vila. Aquell mateix dia es repartia una revista: "Blancafort a Mossèn Gaietà", en la qual els seus amics i familiars escrivien sobre ell, recollint, a més, 10 fotografies seves. És aquí, i als "Diario Español" de 20 i 26 de març del 75 on es pot trobar la seva biografia i l'última entrevista que se li feu ans d'emprendre el viatge de tornada cap el Brasil.

Déiem que no era el moment de fer biografies plenes de dates de quan va néixer, quan entrà al Seminari, quin any es feu sacerdot, etc, però sí que voldríem deixar constància, breument, del seu fer.

Atret per l'aventura de l'evangelització emprèn el camí cap a l'altra banda del mar gran: esperit típic de capellà que se sent missioner i alhora mostra del que han estat els altafullencs al llarg dels segles: comerciants que viatgen. Ell mateix ho deia; els uns

aniran a Amèrica per negocis de diners, i els altres en pla d'evangelitzar l'home, el germà. Fer d'apòstol. Prop de dos-cents anys abans, un franciscà fill d'Altafulla, Antoni Comajuncosa, emprengué la mateixa aventura i anà cap a Bolívia, on organitzà un col·legi de missions.

Durant molts anys els altafullencs han creuat els mars a la recerca de quelcom valuós, siguin els diners -amb el comerç-, sigui la potenciació de l'home com a tal (ell en deia "aixecar l'home a l'alçada dels seus ulls"). Tot això el va fer més coratjós i accentuà en ell la denúncia profètica. La gent que tractava allí, vivia en condicions diferents a les de les parròquies on havia estat abans: aquí era un amant de la terra, de la llengua i dels costums, i allà era un enyorador fervent de la seva terra -i nostra- i un impulsor en la tasca de dignificar l'home.

Mossèn "Güetano", com se'l coneixia per aquí -"Tano" pels íntims, i també com signava ell els seus escrits- era una persona humana en el sentit més ampli de la paraula; "un tipus alegre, optimista, obert", segons es definia ell mateix. I no l'errariem gaire en assegurar que aquest fou el motiu pel qual es feia apreciar: el seu caràcter jovial. "No m'ha estat mai difícil aquesta convivència, alegrar els que estan al meu voltant". La seva conversa, fàcil, agradable i eloqüent, l'apropà a les persones, li donà fama de bon predicador i la seva veu l'escampà des de dalt de moltes troncs.

També fou un home que havia viscut els problemes d'aprop; primer al Seminari, on el seu caràcter "em va fer sofrir molt". El seu caràcter inquiet i nerviós feia que no s'adaptés a la imatge del seminarista "recatat i pietós, d'ulls baixets", i això va fer que tingués xocs. Segon, a la seva estada al Brasil, on visqué de ben a la vora unes condicions de vida difícils i la marginació de la gent de barriades. Això va fer que "m'humanitzés més encara".

I el mateix poder de convocatòria que tingué en vida, va tenir-lo un cop mort, car més de mil cinc-cents persones assistiren a l'acte del seu enterrament al cementiri-jardí de Getsemaní. Mostra

de l'afecte que els brasilers li tenien és aquest escrit que aparegué a un diari de São Paulo i que tot i estar redactat en portuguès és força entenedor.

joan carnicer i torrent.

NOTA: Les frases entre cometes (" ") són reproducció literal de la conversa que amb ell mantinguérem a Altafulla el diumenge 9 de febrer del 1.975, dos dies abans de marxar al Brasil.

PADRE CAYETANO MAGRINA CENDRA

Missa de 7.º Dia

Faleceu no dia 10 do corrente mês, nesta capital, o padre Cayetano Magrina Cendra, que dedicava seus serviços à paróquia da Assunção de Nossa Senhora e pertencia à Missão Católica Espanhola no Brasil.

Cayetano Magrina Cendra nasceu a 4 de novembro de 1926 na pequena cidade de Altafulla, na Tarragona, Espanha.

O menino Cayetano, o garoto inquieto e cheio de vida, tinha algo que fervilhava dentro de seu coração.

Aos 14 anos, numa época difícil em sua terra, enfrentando todo tipo de adversidades, coloca sua vida a serviço do Cristo que neste momento o acolhe em seus braços.

A primeira de novembro de 1951 o menino catalão reza sua primeira missa e esta é a gota que transborda o copo e pelo mundo se espalha aquele amor e felicidade que todos nós tão bem conhecemos e que a todos nós foram transmitidos. Ele acreditava no homem e por ele morreu. Sofreu opressões durante sua infância que muito o marcaram e delas soube extrair sua lição e para que o mesmo não acontecesse ao seu próximo, muito lutou durante a sua vida.

Não é necessário relembrar a obra que realizou em sua terra, pois pelo seu trabalho, neste Bra-

sil, o qual ele considerava a sua segunda pátria, podemos imaginar o belo jardim que ele lá semeou. A missão espanhola, catalães, jovens e adolescentes não só desta paróquia, mas todos aqueles que com ele tiveram contato e enfim todo ser humano que bebeu a água desta fonte jamais se esquecerá de tal doçura.

A paróquia da Assunção de Nossa Senhora convida a todos para participarem da missa de 7.º dia a ser celebrada na segunda-feira, dia 17 do corrente mês, às 19.30 horas, em sua igreja localizada à Alameda Lorena, 665, esquina com a avenida Nove de Julho, a fim de que possamos dar testemunho a DEUS e aos homens da vida cristã e sacerdotal do padre Cayetano.